

Imidlertid bør det ikke være det enkelte besætningsmedlems problem, hvis 50 pct.-betingelsen ikke er opfyldt. Ansatte besætningsmedlemmer har ingen indflydelse på, om skibet i en given periode udfører den ene eller den anden opgave. Det har alene arbejdsgiveren, og det er derfor arbejdsgiveren, der må bære konsekvenserne af, at der er udbetalt skattefri DIS-hyre i en situation, hvor grundlaget herfor viser sig ikke at være til stede.

Det foreslås derfor, at arbejdsgiveren – og arbejdsgiveren alene – i en sådan situation hæfter for de A-skatter og de bidrag efter arbejdsmarkedsfondsloven og ATP-loven, der skulle have været betalt for de personer, der udfører arbejde ombord. Den skattefri nettoløn skal efter lovforslagets § 5, stk. 3, fastsættes under hensyn til skattefritagelsen, og det beløb, som A-skatten og AM-bidraget i en sådan situation skal beregnes af, er den skattepligtige bruttoløn, som er lagt til grund ved fastsættelsen af den skattefri nettoløn. Arbejdsgiveren må i en sådan situation over for skattemyndighederne kunne godtgøre, hvordan den skattefri nettohyre er beregnet, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 5, stk. 3.

Det foreslås videre, at de skyldige A-skatter og bidrag skal betragtes som forfaldne på de tidspunkter, hvor de ville være forfaldet, hvis ikke DIS-skattereglerne havde været anvendt. Dette indebærer, at det skyldige A-skattebeløb og bidragsbeløb vil blive forrentet på samme måde, som det sker i andre tilfælde.

Såvel arbejdsgiveren som det enkelte besætningsmedlem bliver hermed stillet på samme måde, som hvis det pågældende havde været ansat på almindelige skattevilkår året igennem.

Til § 12

Bestemmelsen bemyndiger skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om lovens gennemførelse og administration. Bestemmelsen er en videreførelse af den eksisterende bemyndigelse (sømandsfradragslovens § 6).

Denne bestemmelse kan bl.a. danne grundlag for at fastsætte nærmere administrative retningslinier for den refusionsordning, der er foreslået i § 10.

Til § 13

Bestemmelsen giver skatteministeren mulighed for at bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter loven. Ministeren kan også fastsætte regler om klageadgang. Også denne bestemmelse er en videreførelse af gældende bestemmelser (sømandsfradragslovens § 6 A).

Til §§ 14-16

Det foreslås, at der indsættes nogle *overgangsbestemmelser*, som tager hensyn til de tilfælde, hvor reglerne ændres af andre årsager end de nye EU-retningslinier.

Den første overgangsbestemmelse (§ 14) vedrører rutetrafik, hvor der efter den gældende sømandsfradragslov er givet dispensation fra sejlafstanden på 50 sømil, således at der kan gives sømandsfradrag, selv om sejlafstanden fra havn til havn er mindre end de 50 sømil. Dette er på visse betingelser muligt, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2.

Regeringen ønsker ikke at ændre vilkårene for søfolk og rederier, som allerede er omfattet af denne dispensationsbestemmelse. Det foreslås derfor, at sejlafstanden fortsat beregnes til de nuværende minimum 25 sømil i tilfælde, hvor en sejlroute på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse er omfattet af dispensationsbestemmelsen. Besætningsmedlemmer ombord vil således fortsat have adgang til sømandsfradrag, selv om sejlafstanden fra havn til havn er under 50 sømil. De betingelser, der gælder for dispensationen, skal fortsat være opfyldt.

Overgangsbestemmelsen omfatter ikke alene eksisterende rederier, der besejler en bestemt rute. Den omfatter tillige andre rederier, der senere måtte besejle den samme rute. Ophører besejlingen helt, bortfalder overgangsreglen, jf. lovforslagets § 14, stk. 2. Ved en evt. senere genoprettelse af ruten finder overgangsreglen ikke anvendelse.

Den anden overgangsbestemmelse (§ 15) vedrører de situationer, hvor der efter den gældende sømandsfradragslov er givet dispensation til anden erhvervs-mæssig anvendelse af et skib end befording af passagerer eller gods, d.v.s. at søfolk med arbejde ombord kan få sømandsfradrag, selv om skibet anvendes erhvervs-mæssigt til andre formål end befording af passagerer eller gods.

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen efter ansøgning kan tillade, at sådanne dispensationer videreføres, således at ombordværende søfolk fortsat har adgang til sømandsfradraget. Det vil være en betingelse for tilladelse, at det grundlag, som dispensationen blev givet på, fortsat er til stede. Er dette ikke tilfældet, eller bortfalder grundlaget senere ved skibets overgang til anden anvendelse, bortfalder tilladelsen. Er tilladelsen en gang bortfaldet, kan der ikke gives ny tilladelse.

Endelig foreslås det som en overgangsbestemmelse (§ 16), at personer, som på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse ikke efter ligningslovens § 9 A, stk. 11, var afskåret fra at anvende ligningslovens § 9 A,